

Životopis

Dana 5. ožujka 2004. je u Rimu započeo proces beatifikacije i kanonizacije Sluge Božjega.

17.02.2005.

Biskup Alvaro del Portillo rodio se u Madridu (Španjolska) 11.ožujka 1914. kao treće od osmero djece u obitelji dubokih kršćanskih korjena. Bio je inženjer građevinarstva, doktor filozofije i kanonskog prava. Godine 1935. postao je članom Opusa Dei kojeg je 2. listopada 1928. osnovao sveti Josemaría Escrivá. U apsolutnoj dosljednosti Opusu Dei slijedio je put

posvećivanja kroz svoje profesionalno djelovanje i kroz ispunjavanje svakodnevnih dužnosti, a među kolegama na studiju i na poslu vršio je razgranatu apostolsku aktivnost. Ubrzo je postao pouzdani oslonac svetom Josemariji uz kojega je kao najbliži suradnik proveo skoro četrdeset godina. 25. lipnja 1944. je zaređen za svećenika i od tada se potpuno posvetio obavljanju svećeničkog zvanja, na službu Opusu Dei i svim dušama.

Godine 1946. se slijedeći svetog Josemariu nastanio u Rimu. Uzorno je služio Crkvi zalažući se također i u izvršavanju zadataka koje mu je povjerila Sveta Stolica, kao savjetnik u nekoliko resora Rimske Kurije, te posebno kroz aktivno sudjelovanje u radu II. Vatikanskog Koncila. 15. rujna 1975. izabran je za prvog nasljednika svetoga Josemarije. Nakon uspostavljanja Opusa Dei kao osobne Prelature, 28. studenoga

1982., papa Ivan Pavao II. ga je imenovao Prelatom Opusa Dei, a 6. siječnja 1991. dodijelio mu je biskupski red. Osnovna značajka upravljanja Opusom koje je provodio Mons. Alvaro del Portillo bila je vjernost osnivaču i njegovom učenju kroz neumorno svećeničko pregalaštvo usmjereno prema širenju apostolskog djelovanja Prelature u službi Crkve. Slijedeći nauk Sv. Josemarie, bez zadržke se posvetio vršenju poslanja kojeg je primio u dubokom smislu Božjega sinovstva, djelovanjem Duha Svetoga koji ga je poticao u potrazi za sjedinjenjem s Kristom kroz prepuštanje volji Boga Oca, s punim povjerenjem, stalno osnažavano molitvom, euharistijom i nježnom posvećenošću Majci Božjoj.

Njegova ljubav prema Crkvi pokazivala se u dubokom jedinstvu s Papom i biskupima. Milosrđe prema svim ljudima, neumorna briga za

svoje kćeri i sinove u Opusu Dei, poniznost, razboritost i jakost, radost i jednostavnost, zanemarivanje samog sebe i žarka revnost u pridobivanju duša za Krista, što se vidi i u njegovom biskupskom geslu *Regnare Christum volumus!*, zajedno s dobrotom, vedrinom i dobrim raspoloženjem kojima je zračio različite su slike koji se stapaju tvoreći portret njegove duše. U ranim satima, 23. ožujka 1994., nekoliko sati nakon svoga povratka s hodočašća u Svetu Zemlju, gdje je u dubokoj pobožnosti slijedio Isusov zemaljski put – od Nazareta do Sv. Groba – pozvao je Gospodin k sebi ovog svog vjernog slugu.

Prethodnog je jutra u Crkvi Posljednje Večere u Jeruzalemu slavio svoju zadnju svetu misu. Dana 23. ožujka se i sam Sveti Otac Ivan Pavao II. došao pomoliti pred njegovim posmrtnim ostacima koji sada počivaju u kripti prelatske

crkve Naše Gospe od Mira, Viale Bruno Buozzi 75, u Rimu. Tu ga stalnom molitvom i ljubavlju prate vjernici Opusa Dei i tisuće drugih ljudi.

Dana 5. ožujka 2004. je u Rimu započeo proces beatifikacije i kanonizacije Sluge Božjega.

pdf | document generated
automatically from [https://opusdei.org/
hr-hr/article/zivotopis-3/](https://opusdei.org/hr-hr/article/zivotopis-3/) (22.03.2026.)